

**Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 juli 2011
— Cementos Portland Valderrivas mot kommissionen**

(Mål T-296/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Begäran om upplysningar — Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 282/50)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pamplona, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreas, C. Urraca Caviedes och C. Hödlmayr, biträdda av advokaten J. Rivas)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut K(2011) 2368 slutlig av den 30 mars 2011 om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende COMP/39.520 — Cement och cementprodukter)

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

**Tribunalens beslut av den 29 juli 2011 —
HeidelbergCement mot kommissionen**

(Mål T-302/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Begäran om upplysningar — Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 282/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Denzel, T. Holzmüller och P. Pichler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Kellerbauer, R. Sauer och C. Hödlmayr)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut K(2011) 2361 slutligt av den 31 mars 2011, om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende COMP/39.520 — Cement och cementprodukter).

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

**Överklagande ingett den 14 juni 2011 av Ioannis Vakalis av
den dom som personaldomstolen meddelade den 13 april
2011 i mål F-83/10, Vakalis mot kommissionen**

(Mål T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Ioannis Vakalis (Luvinata, Italien) (ombud: advokaten S. A. Pappas)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den överklagade domen,
- bifalla de yrkanden som framställdes i första instans, med undantag för det som personaldomstolen avvisade,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar i överklagandet att den dom som personaldomstolen (första avdelningen) meddelade den 13 april 2011 i mål F-83/10, Vakalis mot kommissionen, ska upphävas.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fyra grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolens resonemang i den överklagade domen var ologiskt och den inte drog slutsatserna av det den slog fast i densamma, eftersom den slog fast att det ankommer på kommissionen att ta hänsyn till växelkursvariationer. Kommissionen tar dock inte hänsyn till denna fråga. Den överklagade domens domskäl är således ologiska.
2. Andra grunden: Personaldomstolen misstog sig beträffande den fråga som hade ställts till den. Det framgår av den överklagade domen att personaldomstolen uppfattade det som att klaganden frågade domstolen huruvida skillnaden i behandling mellan tjänstemän på vilka 1969 års allmänna genomförandebestämmelser till artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna (nedan kallade genomförandebestämmelserna) är tillämpliga och tjänstemän på vilka 2004 års genomförandebestämmelser är tillämpliga var rättsstridig. Frågan som ställdes till personaldomstolen var emellertid huruvida "de nya genomförandebestämmelserna är diskriminerande, eftersom de innebär att olika situationer behandlas lika". Klaganden gör i detta avseende gällande att det var fel av personaldomstolen att slå fast att talan inte kunde bifallas såvitt avsåg grunden avseende åsidosättande av lika-behandlingsprincipen.

3. Tredje grunden: Personaldomstolen ersatte kommissionens motivering med sin egen. Klaganden gör gällande att genomförandebestämmelsernas budgetära motivering blev känd först under förhandlingen och att denna motivering skiljer sig från den som kommissionen lämnade i avslaget på klagandens klagomål (vilken personaldomstolen för övrigt ansåg vara otillfredsställande). Enligt rättspraxis ankommer det inte på personaldomstolen att avhjälpa en eventuell avsaknad av motivering eller att komplettera kommissionens motivering genom att lägga till eller ersätta delar av motiveringen som inte framgår av själva det angripna beslutet.
4. Fjärde grunden: Personaldomstolen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att slå fast att talan inte kunde bifallas såvitt avsåg grunden avseende åsidosättande av lika-behandlingsprincipen, eftersom klaganden inte hade visat att det förelåg en omotiverad skillnad i behandling. Klaganden hade dock visat att den aktuella skillnaden i behandling inte var motiverad av införandet av euron, vilket var den motivering som ursprungligen lämnades i avslaget på klagomålet.

Talan väckt den 23 juni 2011 — Régie Networks och NRJ Global mot kommissionen

(Mål T-340/11)

(2011/C 282/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Régie Networks (Lyon, Frankrike) och NRJ Global (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Geneste och C. Vannini)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara unionen ansvarig på grund av att:
 - Europeiska kommissionens beslut av den 10 november 1997 om statligt stöd N 679/97 är rättsstridigt, samt på grund av
 - kommissionens inaktivitet efter konstaterandet av denna rättsstridighet i skrivelsen riktad till franska myndigheter den 8 maj 2003, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta hela den skada som drabbat sökandena till följd av de oriktigheter som angavs i inlagan, vilka omfattar
 - det skattebelopp som betalades under perioden från den 1 januari 1998 till den 31 december 2000,

- arvode till följd av det rättsliga förfarande som anhängiggjordes för att erhålla återbetalning av den skatt som betalades under perioden från den 1 januari 2001 till den 31 december 2002,

- arvode till följd av förevarande förfarande, samt

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Den första grunden avser den oriktighet som blev följden av rättsstridigheten av kommissionens beslut av den 10 november 1997. Kommissionen har vid granskningen av stödordningen för radioutsändningar år 1997 förklarat denna förenlig med fördragsbestämmelserna utan att granska dess finansiering trots att kommissionen var skyldig att göra detta enligt fast rättspraxis från Europeiska unionens domstol på detta område, i den mån denna finansiering utgjorde en integrerad del av den berörda stödordningen. Det beslut som följaktligen antogs av kommissionen är rättsstridigt och innebär en underlåtelse som kan medföra utomobligatoriskt skadeståndsansvar för Europeiska unionen.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av principen om god förvaltningssed till följd av kommissionens underlåtelse år 2003 att ersätta de skador som uppkom på grund av dess beslut år 1997. Kommissionen konstaterade att dess beslut av den 10 november 1997 var rättsstridigt senast den 8 maj 2003. Kommissionen adresserade vid denna tidpunkt en skrivelse till franska myndigheter där det angavs att finansieringen av stödordningen för radioutsändningar, såsom denna godkänts i sista hand genom beslut av den 10 november 1997, stod i strid med fördragsbestämmelserna. Kommissionen har emellertid inte vidtagit några åtgärder för att råda bot på denna rättsstridighet. Det är av denna anledning som sökandena anser att kommissionens underlåtelse att ersätta skadorna till följd av det rättsstridiga beslut som den antog år 1997 innebär ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed som är en allmän unionsrättslig princip, och vilket således kan medföra utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen.

Talan väckt den 7 juli 2011 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-359/11)

(2011/C 282/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hafez Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna P. Grollet och G. Karouni)

Svarande: Europeiska unionens råd